

Republika Srbija
VRHOVNI SUD SRBIJE
Rev 2005/06
28.06.2007. godina
Beograd

U IME NARODA

Vrhovni sud Srbije u Beogradu, u veću sastavljenom od sudija: Snežane Andrejević, predsednika veća, Spomenke Zarić, Sonje Brkić, Slađane Nakić-Momirović i Vlaste Jovanović, članova veća, u parnici AA, koju zastupa AB, advokat, protiv tužene BB, koju zastupa BA, advokat, radi naknade štete, odlučujući o reviziji tužilje izjavljenoj protiv presude Okružnog suda u Novom Sadu Gž.2447/05 od 19.05.2006. godine, u sednici održanoj 28.06.2007. godine, doneo je

P R E S U D U

ODBIJA SE kao neosnovana revizija tužilje, izjavljena protiv presude Okružnog suda u Novom Sadu Gž.2447/05 od 19.05.2006. godine.

O b r a z l o ž e n j e

Presudom Opštinskog suda u Temerinu P.93/03 od 29.04.2004. godine: 1) delimično je usvojen tužbeni zahtev; 2) obavezana je tužena da tužilji na ime naknade štete zbog pretrpljenog straha isplati iznos od 20.000,00 dinara sa zakonskom zateznom kamatom počev od 29.04.2004. godine, kao dana presuđenja do isplate, te da joj naknadi troškove parničnog postupka u iznosu od 46.115,00 dinara; 3) u preostalom delu preko dosuđenog iznosa na ime pretrpljenog straha do iznosa od 45.000,00 dinara, kao i u delu naknade štete na ime pretrpljenog duševnog bola zbog naruženosti u iznosu od 40.000,00 dinara, tužbeni zahtev se odbija; 4) prigovor zastarelosti uložen od strane tužene 20.03.2003. godine se odbija.

Presudom Okružnog suda u Novom Sadu Gž.2447/05 od 19.05.2006. godine: 1) usvojena je žalba tužene i prvostepena presuda preinačena u delu kojim je obavezana tužena da isplati tužilji na ime naknade nematerijalne štete zbog pretrpljenog straha iznos od 20.000,00 dinara sa kamata i troškovima postupka, utoliko što se u tom delu tužbeni zahtev tužilje odbija; 2) žalba tužilje se odbija kao neosnovana; 3) obavezuje se tužilja da tuženoj naknadi troškove postupka u iznosu od 41.000,00 dinara sa zakonskom zateznom kamatom počev od 19.05.2006. godine do isplate, dok se sa viškom zahteva u delu troškova tužena odbija; 4) zahtev tužene za naknadu troškova odgovora na žalbu se odbija.

Protiv pravnosnažne drugostepene presude, tužilja je blagovremeno izjavila reviziju zbog pogrešne primene materijalnog prava.

Vrhovni sud je ispitao presudu u pobijanom delu u granicama ovlašćenja iz čl.386. ranije važećeg ZPP, koji se primenjuje na osnovu čl.491. stav 1. i 4. ZPP ("Sl.glasnik RS" br.125/04) i našao da revizija nije osnovana.

U postupku nije učinjena bitna povreda odredaba parničnog postupka iz čl.354. stav 2. tač.11. ZPP, na koju Vrhovni sud pazi po službenoj dužnosti.

Prema utvrđenom činjeničnom stanju, tužilja je 28.11.1997. godine došla u frizerski salon tužene da svoju u crveno obojeno kosu ofarba u plavo. Tužena ju je upozorila da će u ovom slučaju njena boja biti šarena i neujednačena i da će se vrhovi kose krzati i kidati, ali je tužilja ostala pri svom zahtevu. Posle prvog tretmana od koga je kosa ostala neravnomerno obojena, tužena je ponovo ofarbala tužilju na mokru kosu, radi izjednačavanja boje. Već tokom feniranja tužiljina kosa je počela da se krza i lomi, na šta tužilja nije reagovala, već je platila uslugu i napustila salon. Kada je tužilja sutradan kod svoje kuće ponovo oprala kosu, ona je usled pranja počela masovno da opada. Tužilja je u tom momentu pretrpela strah jakon intenziteta zbog bojazni da će joj kosa potpuno opasti. Pre nego što se podvrgla ovom hemijskom tretmanu kose, tužilja je imala kosu dužine do 60 santimetara, ali je zbog masovnog opadanja kose morala da se ošiša na potpuno kratku frizuru. Zbog opadanja kose tužilja se nije odmah obratila lekaru, već se dermatologu obratila posle više do godinu dana od štetnog događaja (29.01.1999. godine), a lekar je utvrdio da nije došlo do trajnog oštećenja korena dlake i da ne postoji oboljenje. U momentu štetnog događaja tužilja je imala 19 godina, bila je česta mušterija tužene, koja joj je pre tužbe isplatila 100 DEM, kao i dala poklone u vrednosti od preko 50 DEM, da ne bi došlo do podnošenja tužbe.

Polazeći od ovako utvrđenog činjeničnog stanja, prvostepeni sud je odbio zahtev tužilje za naknadu štete zbog pretrpljenih duševnih bolova zbog naruženosti, a delimično usvojio tužbeni zahtev za naknadu štete zbog pretrpljenog straha u iznosu od 20.000,00 dinara, odbivši tužbeni zahtev do traženog iznosa od 45.000,00 dinara. Odlučujući po žalbama parničnih stranaka, drugostepeni sud je žalbu tužilje odbio u celosti kao neosnovanu, a usvojio žalbu tužene i prvostepenu presudu preinačio tako što je odbio zahtev tužilje za naknadu štete po osnovu pretrpljenog straha.

Tužilia se u reviziji neosnovano poziva na pogrešnu primenu materijalnog prava. Kod tužilje nije došlo do

naruženosti kao posledice agresivnog hemijskog tretmana kojem je bila izložena. To što je tužilja svoju dugu kosu ošišala na kratko se ne bi moglo smatrati pravno priznatim oblikom štete iz čl.200. stav 1. Zakona o obligacionim odnosima. Ne samo da kod tužilje nije došlo do trajne naruženosti, već, kao što su to nižestepeni sudovi pravilno utvrdili, ni do privremene naruženosti, a svakako ne onog stepena koji bi opravdao dosuđivanje naknade po osnovu pretrpljenih duševnih bolova. Promena frizure, a što je posledica farbanja kose u frizerskom salonu tužene (a i to privremeno), ne predstavlja takvu promenu estetskog izgleda koja bi se mogla kvalifikovati kao naruženost. Subjektivna predstava oštećenog lica o sopstvenom izgledu ne može nastalu promenu učiniti objektivnom kategorijom kakvu predstavlja naruženost, kao zaštićeno dobro u smislu čl.200. ZOO.

Pravilno je postupio drugostepeni sud kada je zahtev za naknadu štete zbog pretrpljenog straha odbio zbog zastarelosti. Kod utvrđene činjenice da je tužilja strah doživela sutradan po izvršenom tretmanu, odnosno 29.11.1997. godine kada je kosa počela masovno da joj opada, a tužbeni zahtev po ovom osnovu postavila tek podneskom od 08.10.2001. godine, pravilno je drugostepeni sud zaključio da je potraživanje naknade štete po ovom osnovu zastarelo u smislu čl.376. stav 1. ZOO.

Na osnovu odredbe čl.393. ZPP, Vrhovni sud je odlučio kao u izreci.

Predsednik veća-sudija

Snežana Andrejević, s.r.

Za tačnost opravka

Upravitelj pisarnice

Mirjana Vojvodić

vg